

UUDELLEEN

O

Istun starttipallilla, emmin
ja emmin.

Emmin niin pitkään, että Alec kysyy,
tarvitseeko tulla tönäisemään.

Heristän hänelle nyrkkiä

– uintitauon aikana olen kasvattanut habaa,
mutta olen ruipelo Aleciin verrattuna,
ja Loloonkin, edelleen.

Alec nauraa ja ottaa kaksi askelta taaksepäin.

Tiedän Alecin olevan iloinen,
että olen nyt täällä. Tiedän,
koska se sanoi niin.

Me ollaan käyty kahvilla
kolme kertaa uimahallin kahviossa
sen jälkeen kun vihdoinkin vastasin
Alecin viesteihin.

Väläytän sille nopean hymyn
ja käännyn taas katsomaan eteeni.

Edessä on viidenkymppien allas.

Kokeilen varpaalla varovasti vettä.

Ja sitten vain pudottaudun.

Humahdan altaaseen,
vesi on kylmää,

en muistanut että se on näin kylmää.
Ennen kuin ehdin ajatella muuta
kädet ja jalat ottavat ohjat.
Ponnistan seinästä vauhtia ja sukellan
niin pitkälle kuin pääsen.
Teen delfinipotkuja ja suoristan kädet eteen.
Sukellan vielä, pidemmälle, pidemmälle.
Kun tulen pintaan, mun valkkuryhmä hurraa.
Keltaiset auringonsäteet puskevat isoista ikkunoista
ja kultaavat veden pinnan.
Edessä on viidenkympin allas
ja koko elämä.

*Kiitos Alisalle ja Kristiinalle,
jotka auttoivat kilpauintiin ja lääketieteeseen liittyvissä kysymyksissä.*